

**Landbrukskontoret i
Røyken og Hurum kommuner**

Landbruks- og matdepartementet
Att. Skogavdelingen
Postboks 8007
0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2005/01215 -101	Doknr.:
Mottatt: 06 OKT 2005 ASR/ASRL	
Saksbeh.: LEK	Ark.: 482
Kopi:	Avskr.:

Saksbeh:
Hans Aamodt

Dir.tlf.:
32 22 04 88

Vår ref:
2005/2595

Arkivkode:
V70

Vår dato:
04.10.2005

Høyringsvar - Forskrift om berekraftig skogbruk

Administrativt høyringsvar fra kommunene Drammen, Lier, Røyken og Hurum

Det vises til utsendt høringsutkast fra Landbruks- og matdepartementet datert 6. juli 2005. Landbrukskontoret i Lier ved skogbrukssjefen ser positivt på å lage en felles forskrift for miljøhensyn, foryngelse og tiltak mot skader på skog. Miljøhensyn ved hogst praktiseres i hovedsak gjennom "Levende Skog" av private aktører innen skogbruket, mens foryngelsesarbeidet i norske skoger i stor grad har blitt overlatt til den enkelte skogeier.

1. Generelle synspunkter

Norge har siden 1998 hatt miljøstandarder, "Levende Skog", som de fleste skogeiere er forpliktet til å følge. Selv om "Levende Skog" er i tråd med det offentlige regelverk og det offisielle skognorge, er denne å betrakte som en del av et privat sertifiseringssystem som ligger utenfor de offentlige skogmyndigheters jurisdiksjon.

Uten å innføre et rigid regelverk som detaljstyrer miljøtiltak skogbruket, vil det være fornuftig å ha et regelverk som gjelder all skogsmark og alle skogeierkategorier i Norge. Siden skogbruk også er en internasjonal næring, bør også Norge kunne vise til at det finnes et nasjonalt offentlig regelverk som omhandler miljøtiltak i skogbruket. En styrke for Norge og en styrke for skogbruket, som ikke alltid oppfattes som miljøriktig. Altså et godt signal til omverdenen.

En forskrift bør være slik at den fanger opp de resterende som ikke følger Levende Skog eller andre godkjente sertifiseringsordninger. En miljøforskrift må være en minimumsstandard, og slik den er utformet her ligger den som et "sikkerhetsnett" under Levende Skog. Forskriften bør ikke medføre større merarbeid eller byråkrati for skogeiere som er tilknyttet en godkjent sertifiseringsordning.

Håndheving av forskriften vil nødvendigvis føre med seg et stykke arbeid, i første omgang for kommunene. Som departementet er kjent med er ikke forvaltning av landbruksressursene i kommune og fylker for tiden spesielt høyt prioritert. Før man legger lista for en endelig miljøstandard er det viktig at man tenker gjennom ressursituasjonen mht kontroll og oppfølgingsmuligheter.

Til de enkelte punkter:

Kapittel 1. Innleiande føresegner

§ 1 - 1. Formål. Siden forskrifta er skrevet på nynorsk, bør det kanskje hete "føremål"?

Kapittel 2. Miljøomsyn

§ 2 - 2. Levende Skog byttes ut eller suppleres med "godkjente miljøstandarder", samme i § 2 - 3.

Kommentarer:

Når det gjelder henvisning til "Levende Skog" i selve forskriftsteksten, bør kanskje denne byttes ut med "godkjente standarder", all den tid slike systemer "går ut på dato" eller endrer navn. Det kan også vises til debatten omkring andre miljøsystemer som PFC og FSC.

§ 2 - 3. Miljøomsyn

Kjøreskader. Kjøreskader etter skogbrukstiltak skal generelt utbedres. Ikke bare i stier og løyper, eller der hvor vannet fører til erosjon og nye bekkeløp. Kjøreskader skaper konflikter og irritasjon for friluftslivet. I tillegg er det skjemmende sår i naturen.

Livsløpstrær bør kunne velges blant eldre stormsterke trær av de biologisk mest verdifulle i området.

"Hogstar skal tilpassast landskapet. Der forholda ligg til rette for det, skal det brukast lukka hogstar."

Kommentarer:

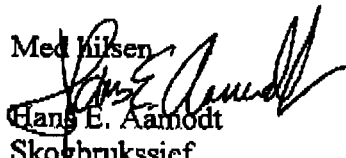
Lukka hogster er en krevende hogstform som teknisk lar seg gjøre, men som ofte fører til ustabile bestand, større behandlingsområder og generelt redusert skogproduksjon. 50 år med bestandsskogbruk som stort sett har vært vellykket, kan ikke uten videre legges om til lukka hogster. Derfor bør ordet skal byttes ut med bør. Eller man tar ut hele setningen om lukka hogster, sjøl om "Levende skog" har en tilsvarende ordlyd.

Det er ikke tatt med forslag om begrensning i forhold til sammenhengende flatestørrelser. Oslomarka har 25/50 dekar. Så langt kunnskapen rekker har både Sverige og Canada begrensinger på flatestørrelser. I Norge kunne kanskje dette også være aktuelt med for eksempel 100 dekar.

Kapittel 3. forynging etter hogst

Det har vært en stor svakhet med skogbruksloven at det ikke har vært mulig for mer oppfølging av foryngelsesarbeidet. Likeledes har "Levende Skog" i for liten grad fulgt opp dette arbeidet. PLIKT OG KRAV TIL FORYNGING TILTREDES. Når det gjelder tetthet og valg av treslag må plantetallene sees i sammenheng med hogstform og gjelde der hvor det er benyttet flatehogst/åpen hogst med eller uten frøtrær.

Med hilsen

Hans E. Aamodt
Skogbrukssjef